UPT

Vito Cipriš

Moja suza

VITO CIPRIŠ

MOJA SUZA

KNJIŽNICA

U PRAVI TRENUTAK
19

Uređuje i odgovara
IVAN ZIRDUM

Izdavač
RKT. ŽUPSKI URED
ĐAK. SELCI

Odgovara
IVAN ZIRDUM

Tisak: GRO »ŠTAMPA«, Osijek

VITO CIPRIŠ

MOJA SUZA

ĐAK. SELCI 1985.

Likovna oprema

IVAN LACKOVIĆ CROATA

Knjiga se može naručiti na adresu

Knjižnica

U PRAVI TRENUTAK
54 400 ĐAKOVO, pp 62

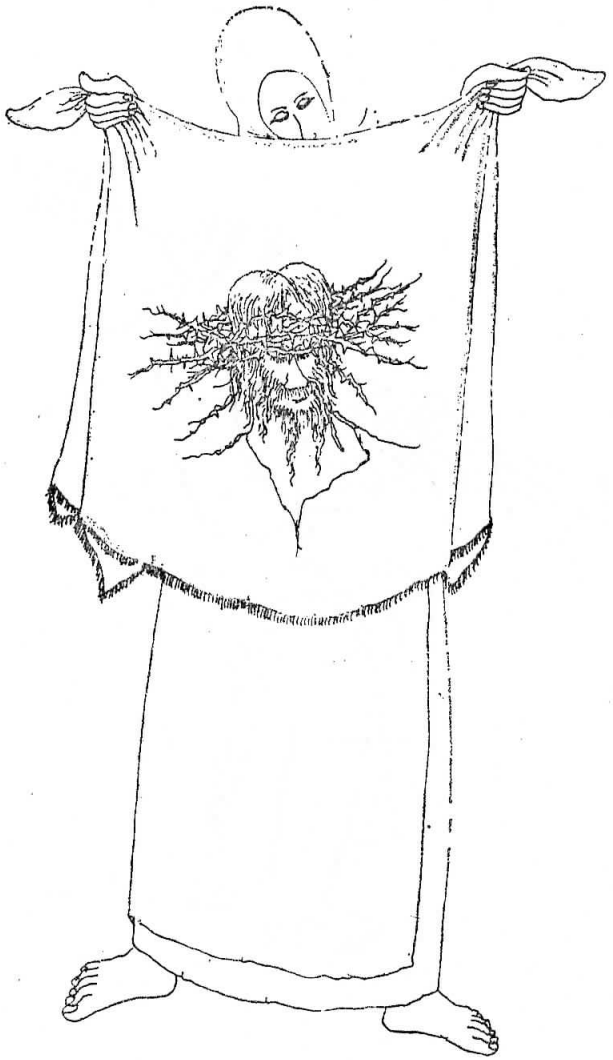

BISTRIČKA GOSPO

Bistrička Gospo, slobodu mi vrati,
Zavapih Majci u jadu i boli,
Pred Bogom zagovor svoj ne uskrati,
Posredstvom Tvojim milost izmoli.

S dubokom vjerom prošnja se vinu,
Bistrička Gospo, do prijestolja Tvoga,
Nada spasenja od Tebe mi sinu,
Milost slobode vječnoga Boga.

Bistrička Gospo, sunce s visina,
Uvijek ću Tebe hvaliti smjerno.
Ići ću stopama Krista, Tvog Sina,
Rodu i domu služiti vjerno.

(1950)

NEK TI JE HVALA...

Nek Ti je hvala ljubavi puna
Bistrička Gospo, sunce s visina.
Majčinska ljubav, brižna dobrota,
Posvuda prati Tvog sina.

Kad tuga stisne umorno srce
I jad ispuni cijelo mu biće,
Od Božje Majke pomoć mu stiže,
I Božje svjetlo mu sviće.

Iskušah često pomoći Tvoje,
Izbavi Ti me iz mnogih zala.
Za svu dobrotu, ljubav i brigu,
Bistrička Gospo, hvala!

(1950)

MARIJA BISTRIČKA

Vre duga leta s tronuša gledíš
Betežniku, siromaku milošću deliš.
I vnoga duša moli Te i prosi
S Bistrice doma radost v srcu nosi.

Kaj tako je lepo pri Materi biti
Zato saki rado želi k Tebi iti.
Lepu reč za sakoga navek Ti imaš
Betežnika, siromaka, žalosnoga primaš.

Sa seh stranah Boži puti u Bistricu vode,
Mlado, staro, muško, žensko, svi k Mariji hode.
Ni im težek dalek put, prašina, vručina
Na Bistricu ide dedek, tatek vodi sina.

Tu se zbere Boži narod s cele domovine
Sa Hrvatska Božu Majku slavi od davnine.
Vsem Hrvatom Marija Bistrička je Mati
Vsakom more blagoslov, milost svoju dati.

Čuvaj sveta Boža Mati zemlu, narod, veru,
Familiju, mladež, Cirkvu, da nam ne zateru.
I v življenju celom našem budi pomočnica,
To Te saki od nas moli, o Marija Bistrička!

(1968)

SV. VIDU MUČENIKU

Ti si Bogu, sveče, mali, dao svoju mladost,
Krista ljubit, za Njeg trpjet, bila Ti je radost.
Sveti Vide, moli za nas, križ da znamo ljubit,
S Kristom trpjet, s Kristom patit, dušu ne izgubit.

Sveti Vide, mladež naša neka vjeru ljubi,
Neka nauk sveti slijedi, svetost ne izgubi.
Sveti Vide moli za nas...

Tamjan miris mladih duša, nek se Bogu vine.
Mladež našu, nadu našu, svako zlo nek mine.
Sveti Vide moli za nas...

Jasnim okom neka vidi sveti cilj pred sobom,
Sveti Vide, mučeniče, neka ide s Tobom.
Sveti Vide moli za nas...

1953)

BLAŽENOM NIKOLI TAVELIĆU

Blaženi mučenik Nikola Tavelić,
Braneći nauku Isusa Boga.
Vatrom i plamenom spaljen je bio,
Žrtvova život za Boga svoga.

Hrvatski narod posvuda Te časti:
Oltare podižuć velikom sinu.
Nevolje, stradanja, preteške patnje
Nikola, moltivom Tvojom nek minu.

Presveti Križ nek Hrvat uzljubi,
Vjeran ostajuć' zavjetu svome,
Blaženi Nikola, ustrajnost snagu,
Izmoli od Boga narodu Tvome.

(Marija Bistrica, 10. 11. 1952)

BOŽIĆ

BOŽIĆ

Kroz vjekove ljudsko srce čeznulo je za Tobom,
Duše dobrih patrijarha vapile su za Bogom:
Emanuele, dođi i utješi nas,
Svemu ljudstvu klonulome Ti ćeš biti spas.

Sa nebesa dobri otac Gabrijela poslao.
Vjesnik Djevi javio, da Ju Bog odabrao,
da postane Djeva-majka Jednorođenog,
On Bog-čovjek, ona Majka posta Boga svog.

Betlehemska štalica stan je Novorođenog,
Anđeoska pjesma javlja, da je ljudstvu rođen Bog.
Klanja mu se Marija i Josip ga smjerno štuje,
Poklonstvo se njihovo Božjem Sinu dolikuje.

Evo stižu već pastiri, anđeo ih pozvao,
Po anđelu svaki od njih za Boga je doznao.
Svaki brzo sada od njih do štalice kreće,
I u torbu Bogu skromne dare meće.

Na koljena padoše diveći se čudu tom,
Smjerno, tiho, vjerujući, klanjaju se Bogu svom.
Na istoku dalekom čudna zvijezda se ukaza,
kraljevima svojim sjajem u Betlem put pokaza.

I nas zovu sad nebesa na poklon u štalicu,
pozdravimo mladog kralja i Mariju kraljicu.
Nek nam dadu višnjeg svjetla, mnogo dobre volje,
mir i ljubav svim ljudima tu na zemlji dolje.

(1962)

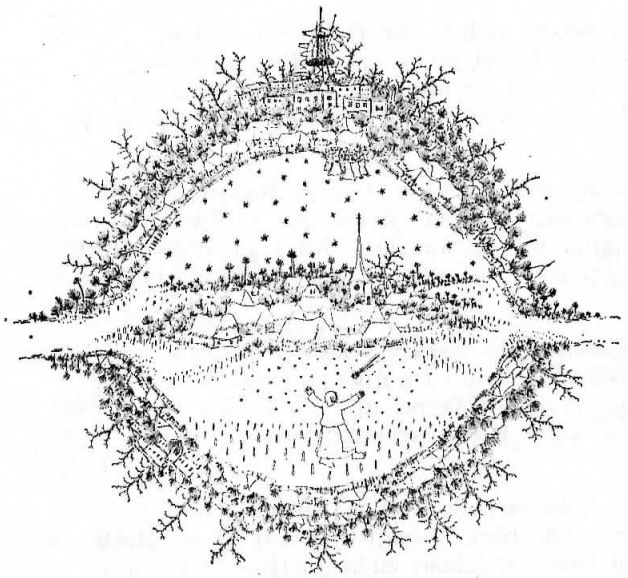

BOŽIĆ 1972.

S radošću sam čekao,
Ovaj sveti, blagi dan.
Vrag i svijet se zarekao,
Da razbiju dragi san.

Očekivah tihu noć,
Kristova rođenja.
Vrag pokaza svoju moć:
Izabra stvorenja...

Mir je noći narušen,
Svetost obešćašćena.
Dom je sanja razrušen,
Bol za radost vraćena...

BADNJAK 1972.

Duša mi je raspjevana
K Betlehemu mi miso leti
Gdje na slami leži Onaj
Tko je moćan, Božić Sveti.

Štala mu je skromni dom,
Majčina Ga grije ljubav,
Zbor anđela sa visina
Pjeva »Slava« Bogu svom.

Bogataši Betlehema
Za rođenje ne znaju.
Siromašni tek pastiri
Rođenom se klanjaju.

I moj poklon primi, Bože
Ove svete, blage noći,
Meni, skromnom siromašku,
Daj na poklon u raj doći.

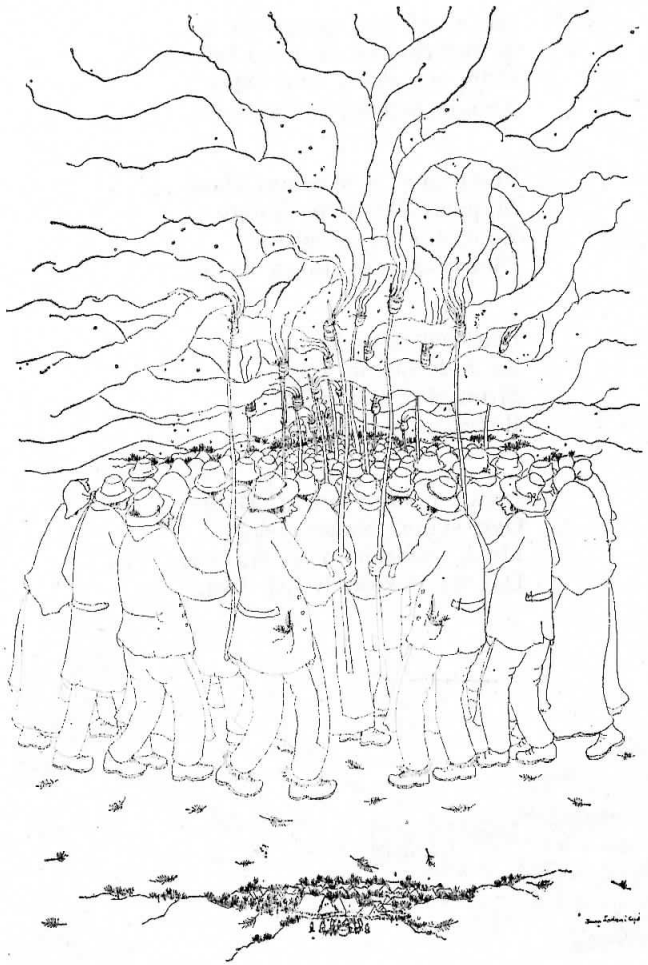

KLEČANJE

Dođe pismo s Carevdara
Od gospara Božidara,
Da slavimo sred oltara
Našeg Boga Gospodara.

Rado se odazivamo
Sveto Tijelo da častimo.
Pa molimo Krista smjerno:
»Blagoslovi stado vjerno«.

»I sa stadom Božidara,
Dobro slugu Tvog oltara«.
Rado ćemo na put poći,
Sva subraća bratu doći.

Sveto Tijelo bilo svima
Hrana nama putnicima,
Zalog slavnog Uskrsnuća,
Molba nam je svima vruća . . .

(Križevci, 1976.)

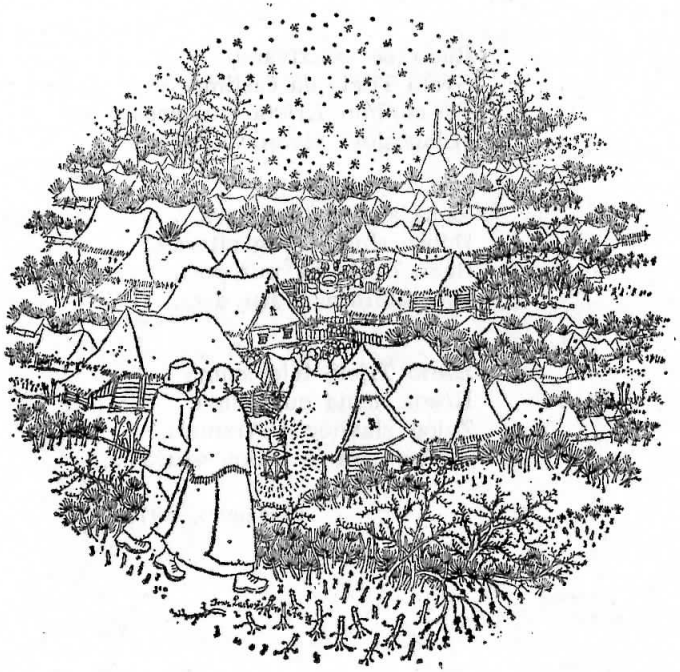

POZDRAVLJANJE

Zanjihal se stari zvon
S pjesmom svojom slavi on
Mariju predičenu, Mariju prečaščenu...

Kakti anđel Gabrijel
Mariju bi častil štel.
Mariju predičenu, Mariju prečaščenu...

Na molitvu zove on
Da si časte kao on
Mariju predičenu, Mariju prečaščenu...

Ljudi si se križaju
I z molitvom častiju
Mariju predičenu, Mariju prečaščenu...

I tak sako pozdravlenje
Bože Majke je čaščenje.
Marije predičene, Marije prečaščene...

(1970)

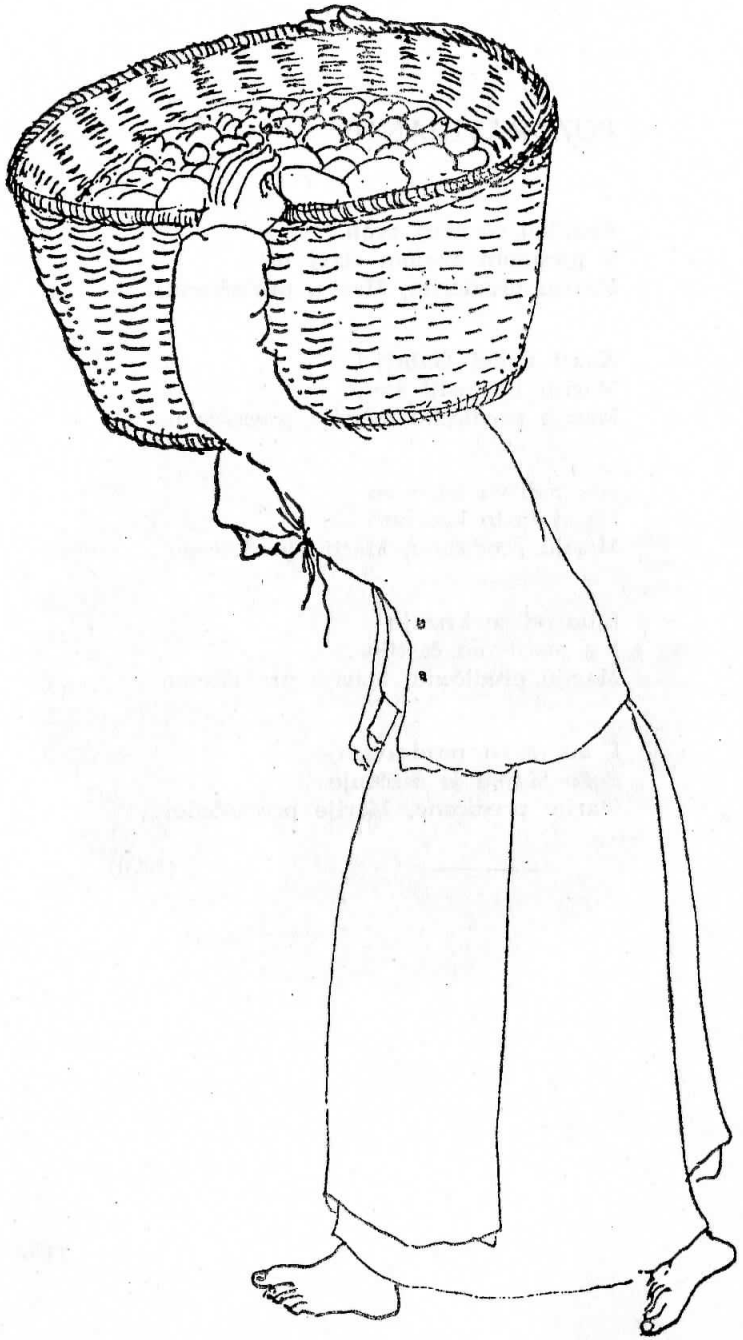

MATI

Stara i slaba na posteli leži,
V mršavih rukah čislo drži.
Zdravemarije tiho šepuče
I k nebu molitve svoje šalje vruče.

Njezin je život bil pun tuge i jada,
Malo kaj dobrega, više skrbi, glada.
Puno je dečice odgojila, rodila,
I s mojtikom navek na vanjskom delu bila.

Za dečicu svoju svu je sebe dala,
A od nje je samo kost, koža ostala.
Zasehla se čisto kakti preprut suh,

Vu nju hoda samo još spat njezin duh.

Al mamino srce grije ljubav ista,
Žarka, rudeča, kakti jogenj čista.
Za muža, za decu, za nučiče se,
Isto kak negda, tak isto i ve.

Za sakoga ona v srcu mesta ima
I ve kad staračka došla hladna zima.
Duša nejna draga z neba nas gledi,
Gde od truda zmučena spokojno sedi.

Pa kad dojde Božić, Vuzem, mamin dragi imendan,
Vse življenje nam se vrača, kao lepi, dragi san.
Pa molitva tiha, sveta na vusta izvira:
Oče dobri na nebesi, podaj Mami svoga mira.

(1970)

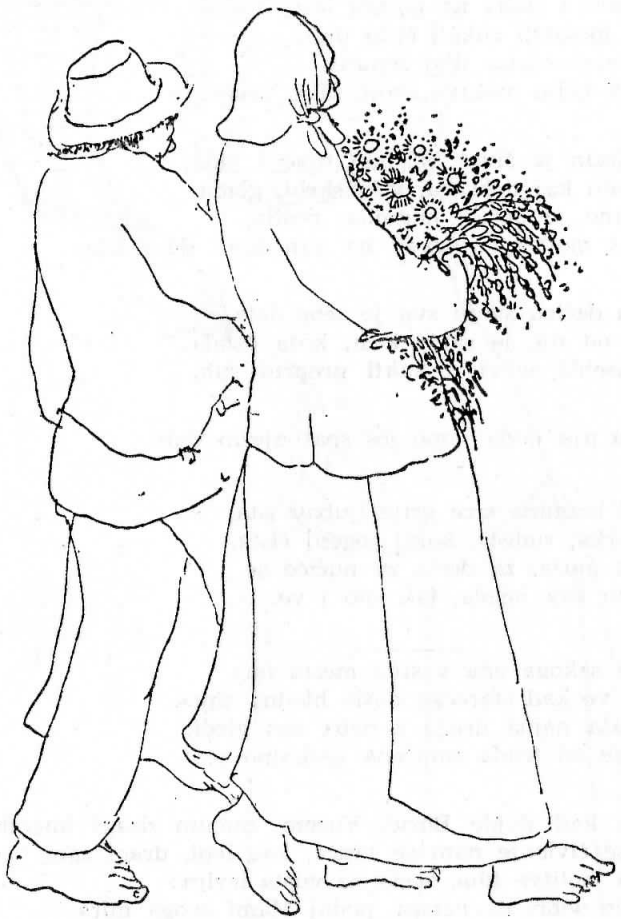

MOJOJ SESTRI

Nije lako, Ano moja ,
O Tebi mi pjesmu pisat:
Svu dobrotu srca Tvoga
Riječju, stihom — sve orisat.

Dobrote si bila puna:
Kao naša draga mati.
Sjala si s dobrote, uma,
Svakom sve si htjela dati.

Svaki Ti je dobro došo:
Nahoče i prosjak stari,
Seljanče il' dijete malo
Sve u selu za Te znalo.

Duga ljeta i ja Tvoju
Ljubav sam iskušao.
U Tebi sam dragu majku
U nevolji našao.

Takova si bila Ti:
Krijepila Te višnja sila.
Ova moja skromna pjesma
Vječnom hvalom Tebi bila.

(Zagreb, 18. 4. 85.)

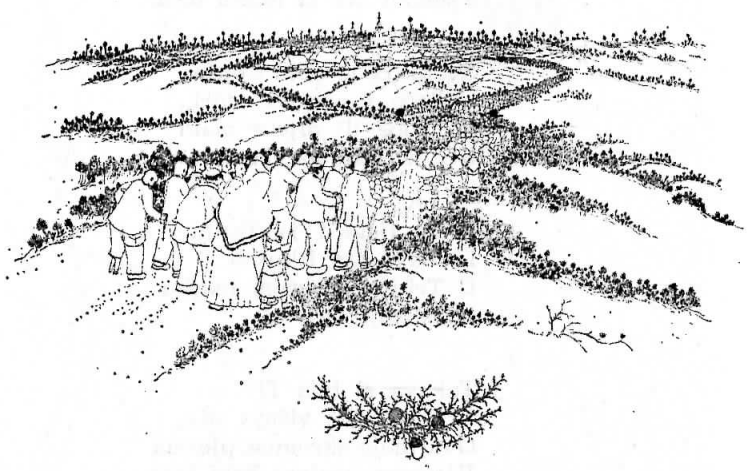

DRAGI KRAJ

Bregi moji, šume drage
Grmje, steze i klečičke,
Njive, vrti, trnje, puti,
Kuruzice i šeničke!

Nacifrani kraj ste dragi,
Mog življenja rodni kraj.
Znam da lepe su ravnice,
Zagorje je za me raj.

Na brežanjku stara hiža,
Napravil ju otec moj,
Već je stara prek sto leta
Zgrbil se je krovek njoj.

Okol nje su se trnaci
Šlive, ruške i jabuke.
Sake lete se je rodno
Bogek dragi plača muke.

Ali denes se je pusto:
Razišla se sa družina,
Stari Jure već je vmrl.
Na dvorišču drač i trn.

Ali bregi još živiju,
Još naveke tič popeva.
Kumek-bogec zemlu ore,
Sineka si zible sneha.

I če komu zajde sunce,
Svetla zorja sobom nosi.
Nove dane — novi život
Črez ravnice i vrhunce...

(1975)

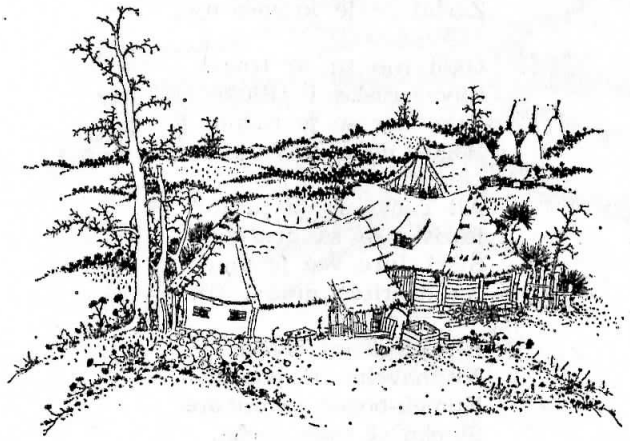

SNEG...

Sneg je zapal, pokril se.
Deci to je veselje:
Grudaju se sanjčeju,

I po smici smičeju.
Sneg je zapal, pokril se.
Ne pevaju tičice,
Skrile su se v seno, slamu.
Zajec svoju išče mamu.

Sneg je pal, pokril se.
Naš potočec smrzel se.
Stari mlin je ves u ledu
Od kotača vidiš gredu.

Sneg je zapal, pokril se.
S hiže van se ne more.
Smrzla se na hiži vrata,
Ruka se za kvaku fata.

Deda svinče su zaklali,
Vina s kleti dopelali,
Mati peče gibanicu,
V kropu kuha kobasicu.

Belo prostrt naš je stol,
Seli bumo svi okol.
Vu božičnoj noči,
Kad če Jezuš doči...

(1969.)

PRIJATELJSTVO

Imamo li prijatelja
Koj nas ljubi, štuje, cijeni.
Il' možda se dvoličnost
U obližnjoj krije sjeni?

Mladi čovjek vjeruje:
Da ga ipak netko ljubi,
Ali ova ljudska sanja
Na svjetlu se brzo gubi.

Ni u vatru, ni u vodu
Za te nitko stupit ne će.
Za jad, muku, patnju tvoju
Nitko srca imat neće.

U dobru su s tobom bili.
Prijateljstva vijenac vili.
U nevolju kad si pao,
Nitko za te nije znao.

Križnim putem kad si pošo,
Cirenac nij' k tebi došo.
Napušten si poput Krista:
Istina je uvijek ista.

Sred vrtloga životnog
prijatelj je samo Bog,
Jer čovjek je sebičan,
Ne će srca dat ti svog.

Na Kalvariji pokraj križa,
tvog će samo jedna stati:
Koja tebe vjerno ljubi;
To je tvoja draga Mati.

(Zagreb, 18. 4. 85.)

VEĆE

Ima li moj život smisla?
Talente zakopah svoje.
Odgovor mi podaj, Bože,
Čuj vapaje, molbe moje.

Probit se kroz život ne znam.
Laktaštvu ja vješt baš nisam.
Na poštenje svud računam,
Znam ja dobro tko sam, gdje sam...

Al u sebi moć osjećam.
Bregove bih valjat mogo.
Iskrom uma, krijes ću palit,
Radit, trpjet mogu mnogo.

Na pravo me mjesto stavi,
Dobrostivi molim, Bože.
Gdje moj um i snaga volje
Bezdan snaga iscrpst može...

(1979)

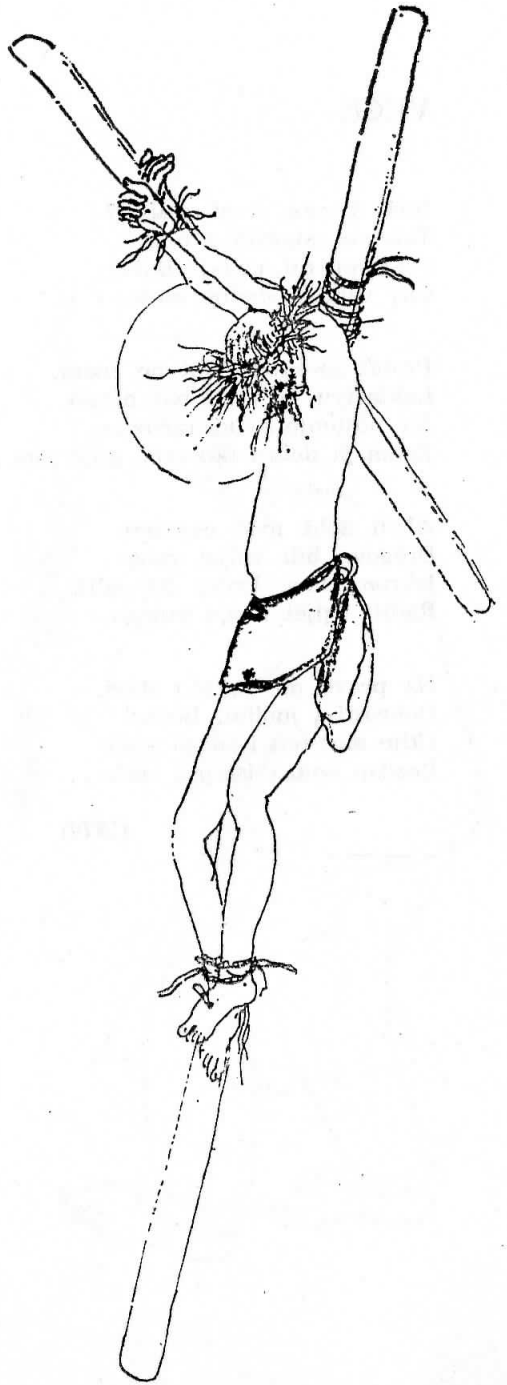

RASPEĆE

Svaki čovjek na tom svijetu.
Imade svoj križni put.
Ima sretne svoje dane
Koje slijedi život krut.

Ni svjestan si nije toga,
Da vijenac mu pletu grub.
Da će poput Krista Boga
Uz sramotni stati stup.

Makar bio nevin, čist,
Kao Gospod Isus Krist,
On će ponijet križ trpljenja
Do životnog svog smirenja.

Laž i zloba raspet će
Svakoga na njegov križ.
Nitko od nas izbjeć ne će
U životu svom raspeće.

(1971)

TAMA I SVJETLO

Svu mi dušu prekri mrak,
Zrake svjetla niotkuda,
Zagađen je čisti zrak.
Noć, tama su posvuda.

Tražim izlaz, tražim put,
Putokaza nigdje nema.
Za Gospin se hvatam skut.
Gospa meni stazu sprema.

»Na koljena«, veli Ona,
»Eno tamo stan je Krista«.
Na molitvu zovu zvona,
Tu nam radost, svjetlo blista.

Tužni psalmi Davidovi,
ispuniše dušu moju.
Pokajanje, život novi
Darovi su Isusovi.

Na Karmelu tihom, svetom,
Svanu svjetlo nove zore.
I tajanstven glas ja začuh:
»Srce gore, srce gore«.

Sred planina više zraka,
Tu sam bliže Bogu svom.
Tu nam blista sunca zraka,
Krist je bliže srcu mom.

Tu ja nađoh Boga mog,
Svjetlo, radost žića svog.
Božje svjetlo na put pada:
Opet znadem kud ću sada...

(Zagreb, 7. 3. 85.)

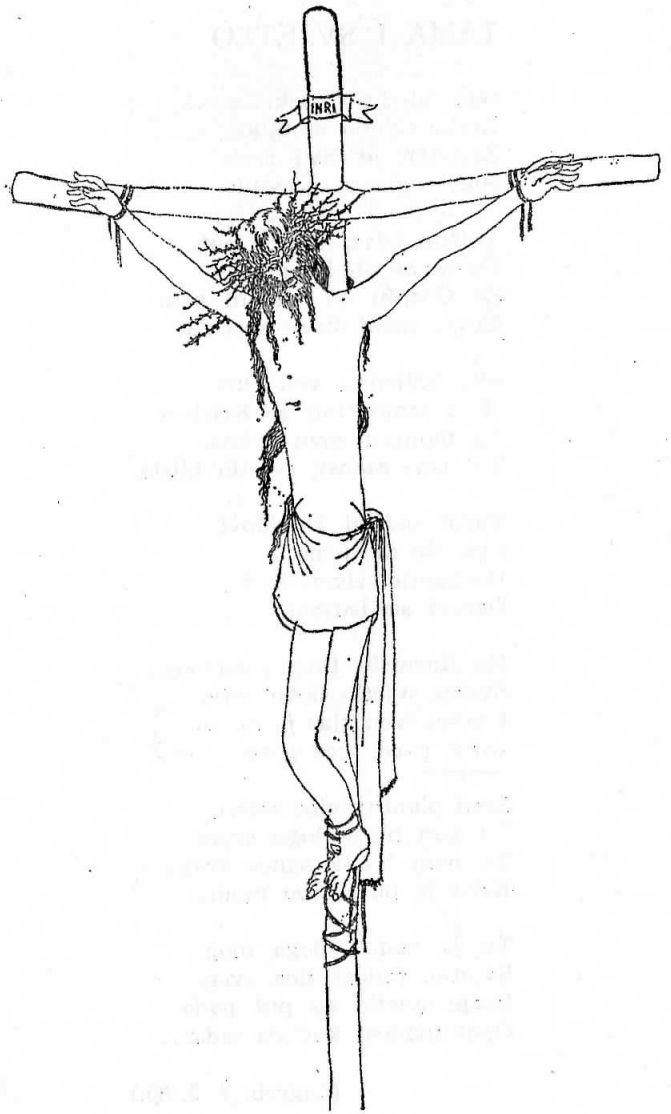

ZALAZ

Prošli jesu dragi dani,
Dani suncem obasjani.
Nestalo je proljeće, zelenilo i cvijeće
Mladost moja nikada vratiti se ne će.

Oblak prekri nebo moje.
Tuča, vihor i gromvi,
Užarene strijele svoje
Zabiše u srce moje...

Čovjek teško ranio me:
Srdžba, zloba i osveta
Nečovječnost kruta, tvrda
Dar su meni od tog svijeta...

Ljubio sam ljude, cvijeće,
ptice, pjesme, plavu zoru,
Ideale divne, svete,
Divio se sinjem moru.

Duša mi se uzdizala
Na vrhunce veljih gora,
Spuštala se sa planina
S kapljom vode sve do mora.

Mišlju svojom vinuh se
I do samog sjajnog sunca.
Te promatrah zemlju gore
S nedohvatnog tog vrhunca.

Na zemlju me baciše
S idealnih tih visina
Nesmiljeno i bez srca
Odbaciše ljudskog sina...

Grčih se od bola teška
Kao crvić kojeg gaze
Zvijeri-ljudi i neljudi
Baš na ovo i ne paze.

Čvrsta vjera, živa nada
Krijepile su dušu moju.
I kraj dođe svih trpljenja
S patnjom svezah radost svoju.
Neka sunce mog života
K zapadu polako tone
Neka tužna smrtna zvona
Već polako sada zvone.

Kada bude Božja volja
Ostavit ću zemlju ovu
Moja duša neumrla
Domovinu nać će novu.

(1978.)

KRAJ

KRAJ

Da li je života moga
Utrnula zadnja zvijezda?
Da li su čeznuća moja
Ispala iz svoga gnijezda?

Moja nada prevarena
Slomila je svoja krila.
Jer se smjelo put nebesa
Žarkom suncu približila.

Utrnulo moje sunce
Zamrla je moja zora
Dan se skloni za vrhunce
Poklonit se sudbi mora.

Živi Bože, Ti jedini
Patnje moje duše blaži.
Vrati nadu, svjetlo meni,
K visinama smjer pokaži.

Želje nade, htijenja moja,
Nek mir svoj u Tebi nađu.
Neka, Gospo, milost Tvoja
Mir, spokojstvo na me sađu.

(Križevci, 16. 12. 1971.)

VJERAN SEBI I ISTINI

U posljednjoj pjesmi ove zbirke KRAJ današnji župnik sv. Petra u Zagrebu kao da nam daje ključ kojim možemo uroniti u njegovu poeziju

Slijedeći stih po stih ove pjesme pred nama se otvara duhovni i poetski obzor ovog pjesnika, koji ni od koga nukan, posiže i u poznijem životnom razdoblju za poetskim medijem, svjedočeći tako onu staru istinu, da umjetnici mogu, doduše, ostarjeti, ali da se to ne mora nužno dogoditi i s njihovom poezijom.

Rekoh, treba samo slijediti dublje fermente koji počivaju u posljednjoj pjesmi, pa da se pred našim očima podigne sve ono što je dovelo do ove nevelike zbirke od dvadesetak pjesama maestralno ukrašene likovnim prilozima našeg Croate.

Svemu izrečenom u pjesmi KRAJ korespondira u drugim pjesmama opet ono što je nesumnjivo ušlo u duhovni inventar ovog našeg pjesnika.

Primjeri se mogu uzeti i nasumce . . .

Uzmimo samo kraj spomenute pjesme. Nakon svih uzdaha i pitanja iskrsava u njoj lik One koja je cijelom pjesnikovu životu davala smisao od njegova početka.

To je slika predrage naše Gospe.

Upravo se na nju odnose ovi stihovi:

Želje, nade, htijenja moja,
Nek mir svoj u Tebi nađu.
Neka, Gospo, milost Tvoja
Mir, spokojstvo na me sađu.

Dovoljno je zato prelistati prve stranice ove zbirke na kojima ćemo isto tako susresti auktora i njegove neusiljene prošnje i ushite onoj Majci koja je trajno ušla u posjed njegova srca. Dubine pjesnikove duše bivaju tada osvijetljene zracima One koja je trajni simbol dobrote i neizmjerne ljepote, a kojoj pjesnik posvećuje stihove, jednom pisane u domaćem kajkavskom govoru njegova rodnog kraja, a drugi put u štokavskom književnom izričaju.

Uvijek ostaje pred našim očima nepromijenjen i nepatvoren Bogorodičin lik pred kojim auktor sklapa ruke na poetsku molitvu:

Čuvaj svet Boža Mati zemlu, narod, veru,
Familiju, mladež, Cirkvu, da nam ne zateru.
I v življenju celom našem budi pomočnica,
To Te saki od nas moli, o Majko Bistrička!

Na tom se sklopu iskrenih pjesnikovih poetskih nadahnuća nalaze i druge pjesme posvećene svecima Božjim: imenjaku i pjesnikovu zaštitniku sv. Vidu, sv. Nikoli Taveliću, ali i onim nezaboravnim blagdanima djetinjstva koji su ostavili u pjesniku svoj neizbrisivi trag, stvarajući i formirajući u djetetu Viti najprije duhovna čuvstva, pa onda stavove i konačno kao krunu tom svemu, i životne odluke — opredjeljenje za najteži ali i najuzvišeniji poziv među ljudima — svećeništvo.

Takvi su blagdani našeg djetinjstva Božić i Badnjak nadahnuti jednostavnim stihom doimljive jednostavnosti:

Bogataši Betlehema
Za rođenje ne znaju.
Siromašni tek pastiri
Rođenom se klanjaju.

Prihvatimo li onu staru ali nikad neporeknutu istinu, da umjetnik u stvari cijeli svoj vijek, bez obzira koliko je toga stvorio, stvara uvijek i samo jedno djelo, tada i ostale pjesme u ovoj nevelikoj, ali ljupkoj i poetski fundiranoj zbirci, nedvoumno svjedoče o svom tvorcu, ne izlazeći iz njegova emocionalnog i misaonog kruga o kojem smo već sada govorili.

Kao da su davne rezidue vlastita djetinjstva i njegovih neizbrisivih doživljaja odjednom uspjeli pronaći put kojim će poeta Cipriš krenuti.

Zato valjda i stoji u tim čistim, srcem protkanim pjesmama, napaćeni lik vlastite zemaljske majke kojim će pjesnik kao njezino dobro i odano čedo, doći i do svoje nebeske Majke , stavljajući joj se tako u trajnu službu:

Za dečicu svoju svu je sebe dala,
A od nje je samo kost, koža ostala.
Zasehla se čisto kakti preprut suh,
Vu nju hoda samo još spat njezin duh.

I zato ovim iskrenim izlijevima odane sinovske nježnosti kao da i ne treba ništa drugo dodati nego slike i ambijent dragog domaćeg neba. U takvoj orkestraciji ove pjesničke cjeline, a treba reći i to, da je neke pjesme u ovoj zbirci auktor i uglazbio, najbolje se očituje profinjeni njegov odabir, tankućutna, ali sigurna ruka koju je vodilo isto tako sigurno umjetnikovo oko. Pred nama tada izranjaju slike domaćeg neba i njegovih ljudi, slike vlastitih gledanja i ugođaja:

Bregi moji, šume drage
Grmje, steze i klečičke,
Njive, vrti, trnje, puti,
Kuruzice i šeničke!

I baš zato zbog onog što smo do sada rekli o toj poeziji, dopustimo našem pjesniku da nam pokaže i ono drugo lice, osjenčano patnjom davnim i teških životnih dana i iskustava koja ga ipak nisu uspjela slomiti.

Jed kad bi bilo obratno od tog što izrekosmo, zasigurno se ne bismo mogli na kraju vratiti tamo od kuda smo i krenuli, posljednjoj pjesmi u toj zbirci u kojoj nalazimo i ove stihove:

Živi Bože, Ti jedini
Patnje moje duše blaži.
Vrati nadu, svjetlo meni,
K visinama smjer pokaži.

Ne krije li se u ovom zazivu ne samo duhovna vertikala ove zbirke, već i cijela pjesnikova života.

(J .L.)

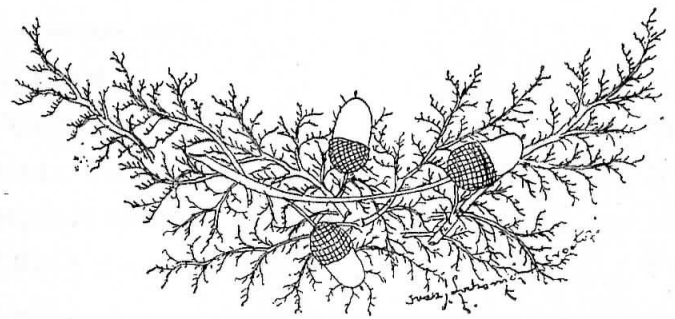

KAZALO

BISTRIČKA GOSPO 7
NEK TI JE HVALA 11
MARIJA BISTRIČKA 13
SV. VIDU MUČENIKU 17
BLAŽENOM NIKOLI TAVELIĆU 21
BOŽIĆ 25
BOŽIĆ, 1972. 27
BADNJAK, 1972. 29
KLEČANJE 31
POZDRAVLJANJE 33
MATI 35
MOJOJ SESTRI 37
DRAGI KRAJ 39
SNEG 41
PRIJATELJSTVO 43
VEČE 45
RASPEĆE 47
TAMA I SVJETLO 49
ZALAZ 51
KRAJ 55

Rođen sam u Mariji Bistrici 6. veljače 1918. Studirao sam teologiju u Zagrebu i Rimu. Predavao sam fiziku i kemiju, studirao sam i glazbu koju sam predavao u Zagrebu. U vezi s tim napisao sam oko sedamdesetak kompozicija, među kojima i glazbeno djelo: Božićna melodrama. Neke sam pjesme iz ove zbirke i uglazbio.

Kao svećenik službovao sam u rodnoj Mariji Bistrici, bijah kapelanom u Karlovcu, pa župnikom u Križevcima gdje obnašah i dužnost dekana.

Sada sam župnik u sv. Petru u Zagrebu. Kad se govori o mom uredničkom ili književnom radu, tada bih pripomenuo da sam uređivao list BLAŽENI MARKO KRIŽEVČANIN u Križevcima u kojem sam listu pisao i članke. Surađivao sam nadalje i u župnom listu karlovačkih župa, u Almanahu MAJKA, VERITASU, MARIJI, KAŽOTIĆU, GLASNIKU SRCA ISUSOVA I MARIJINA, DANICI Ćirilometodskog društva, SVETOM JOSIPU u Karlovcu, a ušao sam i u knjigu Jurja Lončarevića, UNATOČ SVEMU OSTATI VEDAR.

Srdačno zahvaljujem našem renomiranom umjetniku Ivanu LACKOVIĆU CROATI koji je dopustio da se mala zbirka pjesama uresi njegovim divnim crtežima.

Zahvaljujem nadalje Dru Ivanu ZIRDUMU koji je uvrstio ovu poeziju u svoju ediciju, danas već posvuda znanu: »U PRAVI TRENUTAK«.

Napokon zahvaljujem i prof. Jurju LONČAREVIĆU koji mi je pomogao svojom suradnjom i savjetom da su te pjesme mogle biti tiskane.

Hvala napokon i svima onima koji će ih rado uzeti u ruke. Možda nađu u njima i dijelak sebe, premda su one u biti izraz moje duše.

Zagreb, lipnja, 1985.

Vito CIPRIŠ